

at anvende Midlerne til visse forud givne Niemed; men det var den meget store og overveieende Del af de Midler, som anvendes til Gæstlighedens Lønning, om dem sagde jeg, at de vare undragne fra Bevillingsmyndighedens Omraade. Det er alle de Udgifter, som ere betegnede i Mindretallets § 1. Det vil ses, at Striden netop er den, at de ikke skulle vedkomme Finantsloven, og at der ikke skal være Tale om dem ved Finantsloven. Foraaavtbt denne Lov gif igjennem, saaledes som Mindretallet onsker det, blev det et Normalbudget for Gæstlighedens Lønning, som laa helt udenfor den bevilgende Myndigheds Afgjorelse. Dette har jeg sagt. Med Hensyn til den mindre Del af det, som kommer ind i disse Fonds, faar man en meget begrændset Indflydelse, men med Hensyn til den store overveieende Del faar Bevillingsmyndigheden ingen Indflydelse. I Forbindelse hermed vil jeg ogsaa henvise de Herrer af Mindretallets Mindretal, som have stillet Ændringsforslag, til Følgende: Den ærede Minister gjorde dem opmærksom paa, at naar det skulde vise sig, hvad de her forudsætte at kunne ske, nemlig at Loven vil kunne forandres, saa maa det Normalbudget, som er givet ved en Lov, kunne forandres ved en ny Lov, men — siger den ærede Minister — det er noget Andet, end de Herrer forudsætte, at Bevillingsmyndigheden gennem Finantsloven skulde kunne gjøre Forandring deri; dette vil Ministeren ikke kunne finde antageligt. Der er Forskjellen saa klart og tydeligt fremsat med Hensyn til de ærede Medlemmers Ændringsforslag, at siden engang ved en anden Lov ville disse Forslag kunne bestemmes; men som sagt Bevillingsmyndigheden vil ikke komme i Betragtning. Den ærede sidste Taler sagde, at han sammenlignede dette Spørgsmaal med vore Lønningslove; det er mærkeligt, hvorledes man stadig kommer tilbage til at sammenligne, hvad der ikke kan sammenlignes. De Indtægter, hvormed vore andre Embedsmænd ifølge Embedets Bestaaffenhed Lønnes, ere opførte

Blandt Statens øvrige Indtægter, og de Udgifter, der medgaa til at lønne dem; ere opførte blandt Statens øvrige Udgifter, og deri kan Bevillingsmyndigheden aarlig gjøre Forandring. Der er Bevillingsmyndigheden ikke bunden ved de enkelte Lønningslove; at Bevillingsmyndigheden holder sig dem efterrettelig, og at Bevillingsmyndigheden i Reglen ikke tænker paa at gjøre Forandring i saa Henseende, det er noget ganske Andet. Her er der Spørgsmaal om Ret til at gjøre Forandring, og denne Ret kan Ingen benegte, at Finantsloven kan udøve med Hensyn til alle andre Love; Finantsloven behersker alle andre Love. Altsaa tror jeg, at der her ingen Sammenligning kan blive mellem de andre Lønningslove og det, som der her er Spørgsmaal om. — Den høitagede Minister talte om, at der er vist en vis Svrighed og Bitterhed; men dette vil jeg nu ikke opholde mig ved. At Mindretallet har samlet hele sin Stilling sammen til eet fuldstændigt udarbejdet Forslag, og at dette kan være overordentlig hensigtsmæssigt, som Ministeren kaldte det, for Udenverdenen, kan jeg saa overordentlig godt forstaa. Man kan vistnok ikke i fjerneste Maade have Noget imod, at Mindretallet har gjort, hvad det i saa Henseende har gjort; navnlig overfor Udenverdenen vilde man da saa at se, hvorledes Loven vilde se ud, naar den var bleven vedtagen her i Thinget. Men den ærede Minister har fuldstændig misforstaaet mig, naar han trode, at det var kun to Medlemmer af Mindretallet, som jeg havde sagt skulde have bygget denne omtalte Bro; nei, det er det hele Mindretal, og det blev ogsaa klart paavist af den ærede Ordfører for Mindretallet, hvilken behagelig Bro det var, man da kunde spadserere over. Det var altsaa ingenlunde en Udtalelse imod de enkelte Forslag fra de to ærede Medlemmer; det var min Mening at ville gjøre dette gjældende med Hensyn til det hele fra Mindretallet foreliggende Forslag. Det er ganske rigtigt, hvad den ærede Minister anførte, at